

OT. 44 - EEN MISLUKT HUWELIJK

Wat is dat? Simson, de zoon van Manoach, hoort onderweg naar huis iemand kreunen. Speurend kijkt hij rond... Ja, vlakbij hem tegen een dikke boom zit een jonge Filistijnse vrouw. Haar been is dik en opgezwollen.

'Wat heb je?' vraagt Simson wat verlegen. Het is een treurig verhaal. Dit is Amora, een van de vriendinnetjes van de Filistijnse soldaten, die hier in de buurt hun kamp hebben. Om een kleinigheidje hebben ze haar verwond en alleen achtergelaten. Simson geeft haar wat water te drinken uit z'n kruik en begeleidt haar naar haar huis in Timna. Deze ontmoeting is het begin van een vreemde vriendschap tussen hem en dat Filistijnse meisje.

'Pa en moe,' zegt Simson een paar maanden later, 'Ik heb een Filistijnse vrouw ontmoet waarmee ik wil gaan trouwen.'

Ja, hij is van Amora gaan houden. Van de wat schorre klank van haar stem en van haar manier van lopen. Hij heeft ook wel gemerkt dat ze thuis en door haar vrienden slecht wordt behandeld. Als hij voor haar gaat zorgen zal het beslist anders worden. Maar zijn ouders begrijpen niet wat er in Simson omgaat.

'Ben je nou helemaal!' roept vader opgewonden uit. 'Een Filistijnse? Is er dan onder de Israëlieten geen goeie vrouw voor je te vinden?'

Ook moeder begrijpt er niks van. Simson is echter vastbesloten.

'Neem Amora voor mij, want zij bevalt me.' antwoordt hij kortaf zonder verdere uitleg. Ja, dan moeten ze zich er maar bij neerleggen. Een paar dagen later gaan ze met z'n drieën de ouders van het meisje opzoeken om het huwelijk te regelen. Onderweg gebeurt er iets dat Simson bijna het leven kost.

'Oewahhh Grammmh!'

Pas op! Een wijd opengesperde bek met scherpe tanden... gelige felle ogen in een harige kop... Een leeuw. Hij springt woest op Simson toe. 'Auau! Auhauw!' Twee uitgestrekte klauwen met scherpe nagels willen zijn schouders openrijten.

'O God, help me!' brult Simson. Op hetzelfde moment voelt hij dat God hem bovenmenselijke kracht geeft om deze duivelse leeuw aan te kunnen. Een korte worsteling en... het beest ligt levenloos in het zand. Pffft! Wat een belevenis. Hoe kwam dat nou? Ja, Simson was gewoon even van de weg afgeweken, de bergen in, lekker wat klimmen en klauteren. En toen sprong daar vanachter een rotsblok die leeuw op hem af. Zijn vader en moeder daar beneden op de weg hebben niks gemerkt. En hij gaat het ze ook niet vertellen. Waarom zou hij? Van opscheppen

houdt hij niet.

Het is een paar maanden later als Simson inderdaad in het huwelijk treedt met Amora. Haar ouders, wat armoedige boerenmensen, zijn maar wat blij dat hun dochter zo'n goeie vent krijgt. Simson organiseert een groot feest met veel eten en drinken, dat wel zeven dagen duurt. De gasten zijn allemaal Filistijnen. Simsons vrienden wilden natuurlijk niet komen. Om hem toch een beetje plezier te laten maken met mannen van zijn eigen leeftijd, zoekt men 30 kameraden voor hem op. Het zijn dezelfde soldaten die Amora toen zo'n pijn gedaan hadden. Simson ergert zich bont en blauw. Er wordt gedronken, gevloekt en rare moppen verteld. Ook allerlei weddenschappen afgesloten. Voorovergebogen, met zijn handen tussen zijn knieën zit hij het een tijdje aan te zien.

'Hoor eens, lui,' zegt hij tenslotte, zich oprichtend, 'Ik wil ook met jullie wedden. Als jullie mijn raadsel binnen zeven dagen oplossen, dan krijg je van mij allemaal een onder en een bovenkleed.'

Een bewonderend gesis wordt gehoord. Dat is een grote inzet.

'Ja,' gaat Simson verder, 'Maar als jullie het niet raden moet je mij elk een stel onder- en bovenkleden geven. Dat is toch eerlijk, niet? Luister... Wat betekent dit: 'Spijze ging uit van de eter en zoetheid van de sterke.'

De Filistijnen steken hun koppen bij elkaar, overleggen, raden, gissen, maar zonder succes. Ze kunnen het ook niet weten. Het is iets dat alleen Simson kan weten. Onderweg hierheen ging hij namelijk weer langs het pad, waar de doolie leeuw ligt. Tot zijn verbazing zag hij dat een hele zwerm bijen hun nest hadden gebouwd tussen zijn ribben. Komisch! Eerst was de leeuw een agressieveling en nu kwam er honing uit zijn buik. Simson had wat van de honing geproefd en ook wat aan zijn ouders gegeven, zonder te zeggen waar het vandaan kwam. Moet je die Filistijnen daar zien redeneren. Simson lacht erom. Deze weddenschap gaan ze verliezen, dat is zeker.

Maar daarin krijgt hij toch ongelijk. De kerels kunnen het niet uitstaan dat ze straks een hoop geld kwijt zijn. Ze zoeken tenslotte in het geheim Amora op.

'Zorg dat je de oplossing te weten komt, meissie!' dreigen ze gemeen. 'Anders steken we je huis in brand.'

Amora is als de dood voor ze. Die gasten doen wat ze zeggen, zover kent ze hen wel. Uit angst kiest ze toch hun partij in plaats van op haar man te vertrouwen. Huilend valt ze Simson om de nek. 'Waarom vertel je mij de oplossing niet? Je houdt niet echt van me, hè?'

Omdat ze zo aanhoudt vertelt Simson haar de oplossing maar. En ja hoor! Even later komen de Filistijnen grijnzend naar hem toe met het antwoord.

'Wat is er nou sterker dan een leeuw en zoeter dan honing? Dat is doodsimpel. Kom op met die beloning, mannetje.'

Simson is woedend. Hij begrijpt hoe de vork in de steel zit. Ze hebben zijn vrouw gechanteerd. Maar wacht maar... Ze zullen hun beloning krijgen. Met grote stappen loopt hij weg.

Een luidruchtig stelletje Filistijnse soldaten komt hem tegemoet in Askelon. Ze hebben net een dorpje in Israël geplunderd. Een blinde woede overvalt Simson. Met zijn grote knuisten doodt hij dertig man. Hun kleren smijt hij de bedriegers in Timna verachtelijk voor de voeten. En zijn vrouw Amora wil hij niet meer zien.

Teleurgesteld sukkelde Simson, de knecht van God, terug naar huis. Hij voelt zich eerlijk gezegd een mislukking.